Deštivý den - Martinová, Věra

Tenkrát byl deštivý den, líný, deštivý den
Všichni na kůži promoklí spěchali domů
Najednou stesk na mě pad', já chtěla dopis psát
ale nebylo komu

Tváře jsou ukryté pod maskou deštníků
Ten déšť po loužích nás prohání
A on stál jako sloup uprostřed chodníku
můj podivný neznámý

Tenkrát byl deštivý den, dlouhý, deštivý den
Nebe jak prázdný kamión v blátivě šedé
Ulicí pod lampami mě můj neznámý za ruku vede

Na každém nároží svět se nám ukláněl
a den zdá se být jasnější
Ztraceni v kapkách dál šli jsme jak po laně
tou dálnicí pro pěší
Déšť nám, jak přítel šel vstříc
já přála si ať padá víc

Tenkrát byl deštivý den, krásný, deštivý den
Takových dnů bych brala víc, za týden sedm
Roztála jsem najednou,
jak v sklínce přede mnou kostička ledu

Takový krásný den nikdy se neztratí
Já vím už je déšť za námi
Počítám s náhodou i když se nevrátí
můj podivný neznámý

Odposlech a zápis: -mp- & -rp-